

Daniel Glattauer triomfa a Àustria amb 'Contra el vent del nord', una història romàntica en l'era de la xarxa

Amor en un sol clic

V. Gaillard
BARCELONA

En Leo rep per error un correu electrònic d'una desconeguda, l'Emmi, i li contesta per educació. Encuriosida, ella li torna a escriure un altre correu i comença així una relació virtual. Aquest és el punt d'arrancada de *Contra el vent del nord*, de Daniel Glattauer, una novel·la romàntica que ha arrasat a Àustria i Alemanya, on ja se n'han venut 850.000 exemplars des de la seva publicació el 2006 i els drets de traducció en 32 idiomes, entre els quals hi ha el català (*La Campana*) i el castellà (*Alfaguara*).

Glattauer (Viena, 1960) fa pivotar la seva història en un intercanvi de correus electrònics entre un home i una dona amb la forma d'una llarga conversa. Per donar-li més ritme i reforçar l'efecte real, indica el lapsus de temps que s'escola entre les missives. Això permet veure l'evolució dels sentiments dels dos protagonistes, que, de mica en mica, van obrint el seu cor a l'altre: en Leo, de 36 anys,

La xifra

850.000

exemplars venuts en alemany de la novel·la de Daniel Glattauer des de la seva publicació el 2006.

es recupera d'un amor fracassat i recela d'iniciar noves relacions perquè té por del fracàs. L'Emmi, de 34, està feliçment casada fins que comença a qüestionar-se la seva relació.

En la línia de la pel·lícula de Nora Ephron *Tens un e-mail*, amb Meg Ryan i

Enamorar-se per 'e-mail' és una actualització de les relacions amoroses epistolars

Tom Hanks, la intriga de la novel·la se centra a saber si els dos personatges que, correu amunt, correu avall, s'acaben enamorant, fixaran una cita o –com diu l'Emmi– faran la “trobada de reconeixement” perquè el seu amor deixi de ser virtual i, en certa manera, platònic.

Com que la relació es teixeix a través de l'escriptura, les paraules adquireixen una nova dimensió. Leo afirma: “Escriure és com fer petons de pensament”. La qüestió, però, és saber si una persona pot explicar com és a través de les paraules, i aquí l'autor juga amb el fet que la personalitat d'una persona queda retratada a través de la manera que té d'expressar-se, més que per les seves paraules.

Testimoni d'una època

L'encert de Glattauer, més enllà de la història, se centra en el fet de parlar d'un fenomen del segle XXI: l'amor a través de la xarxa, o de “l'amor en temps del xat”, com diu l'escriptora Eugènia Rico, representant el títol de la novel·la de Gabriel García Márquez. En

L'escriptor austríac Daniel Glattauer, en una imatge promocional ■ DEUTICKE

l'era dels webs de trobades, com ara el Meetic, el Twitter i el Facebook, *Contra el vent del nord* es converteix en una novel·la testimonial.

A banda d'això, enamorar-se per correu electrònic no deixa de ser una actualització de les relacions amoroses epistolars, vells com l'anar a peu. Només cal pensar en *Les amistats perilloses*, de Choderlos de Laclos; *Les penes del jove Werther*, de Goethe, o la *Carta d'una desconeguda*, del també austríac Stefan Zweig.

L'escriptor vienès ja ha escrit la continuació de la novel·la: *Cada set onades* (*La Campana / Alfaguara*), que vindrà a presentar a Barcelona a mitjan novembre vinent. En un principi Glattauer, que exerceix de periodista i escriptor des del 1985 i que des del 1989 treballa al diari *Der Standard*, no tenia previst escriure'n una segona part. Al final, però, hi va accedir per les demandes de –sobretot– les seves lectores, que li bloquejaven la “safata d'entrada” del correu. ■

El 'dance' es desplega en dos festivals a Barcelona

Redacció
BARCELONA

Uns quants dels discjòqueis més populars de la música *dance* actuaran aquest cap de setmana a la capital catalana en dos festivals diferents: la Barcelona Music Conference, prevista inicialment a la Fira de Montjuïc però reubicada finalment a Sotavento, al passeig Marítim, i la Barcelona Summer Week, que fa dos dies que escalfa motors en diferents clubs de la ciutat i que, avui i demà, viurà les seves dues jornades més intenses al Sant Jordi Club. Els responsables dels dos festivals formaven l'estiu passat un mateix equip organitzatiu, que va impulsar una primera edició de la Barcelona Summer Week a l'anella olímpica. Part d'aquest equip s'ha embarcat ara en la primera edició de la Barcelona Music Conference, un esdeveniment basat en el Miami Music Conference, que acumula ja 25 edicions d'història, i que es vanagloria de portar “els millors discjòqueis del panorama mundial”, com ara Armin van Buuren, Above & Beyond, Paul van Dyk i Markus Schulz. Les sessions començaran cada dia a les cinc de la tarda i acabaran a les cinc de la matinada. Per la seva banda, la segona edició de la Barcelona Summer Week es trasllada al Sant Jordi Club i presenta noms com ara Ferry Corsten, Booka Shade, Missstress Barbara, Robbie Rivera, Funkerman i Wally Lopez. ■

Críticajazz

Pere Pons

Fenomen Spalding

ELM Trio

Jamboree (Barcelona). San Miguel Mas i Mas Festival Dimecres, 4 d'agost

Hi ha músics que saben treure un rendiment extra al seu talent. El pianista Leo Genovese, el baterista Francisco Mela i la contrabaixista i cantant Esperanza Spal-

ding són tres joves valors en alça en el mercat del jazz internacional. La decisió de reunir-se per conformar un trio on convergeixi la suma de les seves respectives inquietuds –ELM– podria pressuposar una autèntica cimera per a la música improvisada contemporània. Però per molt innegables que siguin

les virtuts que tots tres atresoren, difícilment podran convertir-se en referent de res si ells mateixos no es prenen la proposta seriosament i puguen a l'escenari pràcticament sense assajar. Això sí, el reclam dels seus noms els permetrà unes vacances pagades a la costa mediterrània on, primer a Cadaqués i des-

prés a Barcelona, vendran unes actuacions que en realitat han estat assajos oberts al públic.

El Jamboree es va convertir en un cau desbordat per públic aficionat i músics espectadors que van donar més legitimitat si cap al fenomen Spalding. És impressionant l'expectació que genera al seu

voltant aquesta considerada per molts una nena prodigi. No es pot negar que toca, s'expressa i comunica, però també que més enllà de la tècnica i l'energia, encara sembla lluny de tenir un discurs ferm i sòlid que la distingeixi. Acaba d'ultimar un disc bàsicament pop, a l'octubre sortirà una nova

proposta seva amb una orquestra de cordes i, ara, es passeja aquest estiu en companyia de dos bons amics –Mela i Genovese– amb els quals fan provatures sonores tot comptant amb la complicitat d'uns seguidors que prefereixen sentir-se afortunats abans que víctimes d'una juguesca de tres espavilats.